

ANTICAPITALISME i
REVOLUCIO

★ Qui som?

Estudiants En Lluita som el grup estudiantil d'En Lluita. Participem en el moviment estudiantil contra Bolonya i per una universitat realment pública al mateix temps que busquem vincular les lluites dins la universitat amb les que succeeixen al conjunt de la societat. Volem aprendre de les lluites passades i de les idees revolucionaries per poder ajudar a construir les resistències actuals.

★ Dins el moviment

Formem part del moviment estudiantil i l'impulsem en tot el possible. El moviment en el seu conjunt és l'únic que té la capacitat per aturar els atacs, però les organitzacions que hi participem podem ajudar-lo a fer més fort.

Confluència amb la resta de lluites. El Pla Bolonya i l'Espai Europeu d'Educació Superior (EEES) suposen la culminació de la transformació neoliberal de la universitat dissenyada per satisfer les necessitats del mercat. Aquests atacs de mercantilització s'estan donant a tota l'educació pel que és necessari ajuntar esforços amb els estudiants i professorat de secundària i primària. Al mateix temps fa falta unir les resistències amb els serveis públics també amenaçats amb la privatització.

Necessitem un moviment que combini la unitat i radicalitat. La unitat i l'amplitud del moviment és essencial ja que dona la possibilitat de mobilitzar al conjunt de l'estudiantat i d'eixamplar el moviment cap al professorat i treballadors. Les divisions dins el moviment només ens afebleixen en la nostra lluita i acaben beneficiant l'enemic principal. Al mateix temps, és necessari pujar la radicalitat per ser una pressió real envers els poders polítics i impedir que òrgans restringits de la universitat, a esquenes de la comunitat edu-

cativa, aprovin i implantin les mesures privatitzadores.

Per fer una lluita efectiva és necessària una connexió estatal. Hi ha un enemic comú que és la LOU i el Reial Decret de Graus pel que la lluita contra els atacs a la universitat pública no es pot quedar només en l'àmbit català, si bé aquest s'ha d'articular i enfortir.

★ Per què Estudiants En Lluita?

Creiem que les assemblees són i han de ser el cor del moviment estudiantil, per això hi participem i contribuïm a impulsar-les. Al mateix temps, creiem que és necessària l'existència d'un grup d'estudiants revolucionaris, que agrupi els i les activistes que vegin necessari no només lluitar contra el Pla Bolonya sinó també fer front a les retallades neoliberals al conjunt de la societat i que apostin per la superació revolucionària del capitalisme. Participar en el moviment estudiantil i en lluites concretes és fonamental, però també ho és fer-ho coordinats i en constant debat entre els que compartim una perspectiva que aspiri a canviar el sistema des de la base.

Realitzem xerrades i tallers de formació regularment per discutir sobre l'actualitat política i idees. Hem d'aprendre de la història i comprendre el sistema si volem acabar amb ell.

Editem el butlletí "Estudiants En Lluita" amb anàlisi sobre els atacs i resistències a la universitat i secundària, i amb informes de què està passant a universitats de la resta de l'Estat.

★ Què defensem?

Resistència. La crisi econòmica ens obliga encara amb més urgència a reaccionar contra el deteriorament de les condicions socials. Ens oposem a tots els atacs neoliberals que s'estan produint des de la l'educació fins al transport, la sanitat, l'habitatge o la precarietat laboral.

Contra el capitalisme. Tots aquests problemes no són aïllats. Són producte de la dinàmica del sistema global en el que vivim. El capitalisme, amb la seva lògica de competència i explotació, té la necessitat d'estendre's a costa de la vida diària a la classe treballadora. Des d'Estudiants En Lluita pensem que s'ha de desafiar el capitalisme en totes les seves manifestacions, des del neoliberalisme, la guerra, el racisme, el sexisme, l'homofòbia, l'opressió nacional o la destrucció del medi ambient.

Per una nova esquerra. La necessitat d'una nova esquerra combativa és cada vegada més urgent. Així doncs, hem d'estendre la unitat en l'acció, teixir ponts entre els moviments socials i l'esquerra organitzada i reforçar les lluites de base.

Estudiants i treballadors. Com estudiants tenim un paper a jugar en les diferents lluites i podem ser una punta de llança en la transformació de la societat. Els i les estudiants ja varem estar al capdavant de les lluites del maig del 68. Però al mateix temps, tindrem més capacitat per desafiar el sistema si confluïm amb la resta de lluites de la societat i amb la força material que tenen les mobilitzacions de la classe treballadora.

Per la revolució. Lluitem per les reformes, però no són suficients. Creiem que la única via per aconseguir una societat igualitària i democràtica és a través de l'emancipació de la classe treballadora en una revolució des de la base que acabi amb el sistema actual.

Organitza't amb Estudiants En Lluita!

Envia'ns un e-mail a estudiantsenlluita@gmail.com amb les dades següents o truca al 660 212 343.

>> Més info: <http://estudiantsenlluita.blogspot.com>

Vull rebre més informació d'Estudiants En Lluita

Vull organitzar-me amb Estudiants En Lluita

Nom.....

Tel.....E-Mail.....

Enemic a les portes

Comença el curs contra Bolonya

Amb Bolonya a les portes aquest nou curs ha començat amb força.

Les assemblees ja han començat a cobrar vida, han tomat les reunions i el moviment; cartells i pancartes, megàfons i crits contra Bolonya han rebut els nous alumnes. L'evidència de que aquest serà un curs clau ha impulsat a les assemblees ha treballar amb força des del primer dia.

Fa un parell d'anys, tanmateix, el Pla Bolonya —el nou procés de reforma de l'espai europeu d'educació superior— semblava una batalla perduda. El neoliberalisme, la pèrdua de democràcia i l'empresa privada entraven a la universitat per la porta gran i poc eren els que intentaven plantar-li cara. Però el darrer curs, en el que el pla ja es va començar a aplicar, ha viscut la regeneració del moviment estudiantil i un considerable impuls en la lluita. En aquest salt qualitatiu és clau l'augment en nombre i força de les assemblees de facultat, òrgans tradicionals de la lluita estudiantil, renaixent les velles i apareixent de noves.

Les assemblees, a més de demostrar a les institucions universitàries la capacitat de resistència al nou pla i de demostrar-se a elles mateixes la capacitat organitzativa que posseeixen, han aportat una major radicalitat a les propostes i accions del moviment respecte anys passats, superant les fórmules viciades ja obsoletes, que a part de ser inofensives i estèrils desanimaven al propi moviment.

D'aquesta manera, el punt àlgid del curs anterior es va assolir al març. De cara al 6-M, diverses facultats van decretar vaga. A la facultat de Geografia i Història de la UB, una assemblea de

Multitudinària manifestació del passat 6 de març amb 10.000 estudiants i professors.

gairebé dos-cents estudiants van decidir paraitzar les classes durant tota la setmana; la vida universitària va continuar amb xerrades, actes i assemblees diàries que, en definitiva, van fer que la vaga esdevingués un èxit. En la UAB la vaga, amb un seguiment del 90%, va contar amb la participació de becaris i treballadors. La manifestació, que va reunir més de 10.000 estudiants, no va significar aquest any la fi de les mobilitzacions. A finals de març, i a conseqüència de la reunió de més de 350 rectors europeus, es va realitzar el "I Fòrum Social per la Universitat Pública".

Davant d'aquesta resistència cada vegada més activa, ¿quina ha estat la actitud de les institucions? La repressió ha sigut, sense cap dubte, la protagonista. El 4 de març el rector de la UAB va fer

intervenir els mossos d'esquadra davant la tancada d'estudiants a la Facultat de Lletres. El resultat va ser una càrrega policial contra els estudiants pacíficament reunits fora la facultat en suport dels de dins amb més de 50 ferits.

Durant els mesos de maig i juny, quan s'intentaven aprovar els nous graus a esquenes dels estudiants, les protestes van ser aplacades amb l'ajuda dels serveis de seguretat i de la policia. A més a més, a l'UAB el rectorat ha obert expedients disciplinaris a 31 estudiants, en la seva majoria a membres de l'assemblea de Lletres basant-se en un decret franquista de 1954. La intenció del rectorat es evident: vol criminalitzar el moviment, separar-lo dels professors i de la resta d'estudiants, així com atemorir els membres de les assemblees. Però de moment ►

► no sembla que la jugada els hi hagi funcionat.

Així doncs, què podem esperar del nou curs? L'equilibri entre unitat i radicalitat és indispensable. La lluita contra Bolonya passa per l'ampliació del moviment. S'ha de seguir treballant des de la base i trobar els canals de comunicació adequats per fer participar nova gent, la qual cosa enfortirà les assemblees i el moviment.

És també molt important iniciar una veritable aproximació al professorat, que sembla que comença a moure's, així com la coordinació entre les diverses facultats: en aquest sentit, és indispensable una interacció mútua entre la nova CAE (Coordinadora d'Assemblees d'Estudiants) i les diferents organitzacions i sindicats estudiantils. El contacte amb els moviments estudiantils d'altres ciutats de l'Estat també és imprescindible a l'hora de enfrontar-se a aquest enemic comú que és Bolonya i que

s'ha implantat aquí a través de la LOU i el Reial Decret de Graus.

D'altra banda, cal veure Bolonya com un procés molt més ampli, totalment lligat a la privatització dels serveis públics: sanitat, transports, educació... El neoliberalisme que vol privatitzar i elititzar la universitat, és el mateix que està implantant la LEC a les escoles i els instituts. Si volem vèncer Bolonya, la nostra lluita continua més enllà dels murs de la facultat. El 13 de novembre, per exemple, els professors de primària i secundària han convocat vaga general; convocar vaga a les universitats pel mateix dia equivaldria a la paralització total de l'educació pública!

En aquest curs clau, doncs, unitat i radicalitat, confluència entre lluites, han de ser els nostres objectius principals per tal de fer front l'enemic a les portes.

Albert García Piquer, Universitat de Barcelona

La LEC: canvi cultural o privatització?

El curs passat el departament d'educació va presentar les bases de la nova llei d'educació, una reforma que diu tenir com a objectiu un canvi de cultura. Aquests són els principals punts que conte el document inicial de la llei:

- Els docents i l'equip directiu també seran avaluats.
- Els centres tindran més capacitat de decisió, però també hauran de retre'n comptes.
- Es crearà un institut d'avaluació per contrastar resultats. A més, a la llarga també definirà les competències que han d'assolir els alumnes.
- Els mestres o professors que destaquen, que investiguin o facin formació permanent seran promocionats.
- Les competències de l'equip directiu augmenten doncs tindrà capacitat de decisió per captar el professorat que millor respongui a les necessitats del seu projecte educatiu.
- La direcció també podrà decidir com es gestionen part dels recursos econòmics.

Tots els postulats que conté la llei d'educació no són més que un intent encobert de privatització i jerarquització de l'ensenyament públic. Estableix òrgans de control vertical dins dels instituts, la direcció obté un poder de decisió i execució més agut, disminuint així la democràcia i l'assemblearisme dins dels centres. Els instituts

públics ara gestionats pel propi Departament, podran ser dirigits pels Ajuntaments o per Entitats Privades sense ànim de lucre, en una paraula; privatització. La vaga i les mobilitzacions del passat 14 de febrer però, han donat resultats molt importants com la retirada del model de gestió directa dels centres públics per entitats privades, però el problema de la privatització continua vigent a l'avantprojecte de la LEC mitjançant la municipalització dels centres públics. El compromís d'inversió pública que proposa el Departament és absolutament insuficient per satisfer les necessitats del sector. S'obren noves vies al finançament dels centres privats i concertats, que rebran més diners públics mentre es mantenen com a empresa privada.

Ara és el moment d'unificar les lluites i tenir una visió més extensa d'aquesta. La LEC privatitza igual que ho fa el pla de Bolonya a les universitats i hem de ser conscients que unir aquestes lluites és donar més amplitud a la resistència davant els atacs del neoliberalisme. La vaga i manifestació convocada el dia 13 de novembre per els sindicats USTEC•STEs, ASPEPC-SPS, i CGT contra la LEC es una important oportunitat per organitzar una jornada de mobilitzacions també a les universitats i així donar un missatge clar, contundent i unitari. No hi ha temps a perdre, l'ensenyament públic està amenaçat per la mà de les empreses i nosaltres els hem de fer saber la nostra disconformitat i total rebuig. Endavant la lluita!

Màrius Alfambra, estudiant de secundària

Crisi econòmica Una amenaça als serveis públics i a l'educació

Estem en crisi, una de molt profunda segons el govern d'Estats Units, i hi ha bones raons per afirmar-ho. Que hi hagi crisis no és cap sorpresa, si bé no es pot predir quan es produirà, si que sabem que les crisis son recurrents en el sistema capitalista encara que des de la classe dominant ens vulguin fer creure que gràcies al seu sistema un dia tot serà flors i violes, tothom gaudirà del benestar i no hi haurà més problemes econòmics. Només ens cal mirar endarrere i veure que de forma cíclica el sistema capitalista pateix crisis per motius com la competència entre els propis empresaris que llavors reclamen socors a l'estat utilitzant l'atur i els acomiadaments per fer xantatge.

Darrerament hem vist com es parla de diferents mesures per paliar la situació econòmica des del govern, majoritàriament per tranquil·litzar els empresaris que volen mantenir els seus beneficis a tota costa. Una d'aquestes mesures expressada per Zapatero fa referència a la directiva Bolkenstein, una línia d'actuació que prové de la Unió Europea i que consisteix en la privatització i liberalització dels serveis públics (sanitat, transport... i també l'educació), que no es altra cosa que retallar drets i aprofitar la crisi per avançar en el model neoliberal, una crisi de la qual les treballadores, treballadors i estudiants no en tenim cap responsabilitat; és conseqüència natural del sistema capitalista i de la lògica econòmica del màxim benefici que defensen els estats al servei dels grans capitals.

No hem vist a la Caixa ni al Banco Santander, tant presents pels taulells les facultats, concedir beques a gran escala ara que la crisi causa estralls en els preus dels béns de consum quotidià, al contrari, el preu del crèdit segueix en augment (d'un 5,5% com a mínim!), i en canvi hem vist com als estats units el fons comú de tots els americans que paguen impostos, la reserva federal, ha finançat als grans capitals privats amb préstecs que s'eleven fins a xifres impronunciables de diners públics que passen sense més a mans privades, mentre que el Banc d'Espanya com el Fons Europeu no

La crisi és conseqüència natural del sistema capitalista.

Els treballadors i estudiants no tenim cap responsabilitat de la crisi.

descarten aquesta possible mesura.

Liberalització

Ni la sanitat, ni l'educació, ni els transports públics, ni els serveis públics en general no han rebut mai el tracte que reben les empreses en aquesta "situació crítica", i això en definitiva denota la relació enormement favoritista que mantenen els governs amb unes minories dirigents d'empreses que de ben segur, no pateixen cap crisi, ells no s'apreten els pantalons, ens fan pagar a estudiants i treballadors, els daltabaixos del seu sistema, i ara utilitzen la crisi per justificar qualsevol abús. Recentment el president de la CEOE (Confederación Española de Organizaciones Empresariales) en un comunicat en motiu de la situació econòmica, demanava al govern l'abaratiment de l'acomiadament com a mesura i Zapatero sense cap reticència ha recomanat obrir negociacions amb els sindicats. No deixen passar cap oportunitat per aprofundir

en la precarització i no podem permetre més passos enrere en el terreny guanyat en les lluites obreres dels setanta.

Ja hem viscut victòries fruit de la lluita, el curs passat els conductors de TMB conjuntament amb els estudiants sortien al carrer denunciant la abusiva jornada que havien de complir cada setmana, i demanant l'aturada del Pla de Bolonya, en definitiva el denominador comú era la defensa dels serveis públics de tots els ciutadans i finalment TMB va haver de cedir i fer les concessions que demanaven els conductors.

Això prova que els canvis s'aconsegueixen a través de la mobilització, cal plantar cara als atacs del neoliberalisme i lluitar contínuament avançant en els drets de treballadores, treballadors, estudiants, perquè oposar-se a Bolonya és defensar els drets de totes les persones enfront el capitalisme fetrotge que sempre amenaça.

Oriol Alfambra, Universitat de Barcelona

XERRADA-DEBAT // La crisi econòmica: com afectarà a la universitat i els serveis públics?

>> UB-Raval: dimecres 14 d'octubre a les 14h, amb Bernat Muniesa.

>> UAB: dimecres 21 a les 13:30h, a la Facultat de Lletres.

Més detalls a: <http://estudiantsenlluita.blogspot.com/>

★ MADRID: un any clau pel moviment

El curs passat va suposar un punt d'inflexió en la lluita contra Bolonya a Madrid. En anys anteriors, les mobilitzacions contra al Procés de Bolonya havien aglutinat a un màxim de 5.000 persones, però el passat 8 de maig al voltant de 20.000 estudiants i professors de les universitats i instituts públics van recórrer els carrers de la ciutat, en la mobilització més gran que hi ha hagut des de les manifestacions contra la LOU el 2003. La nit anterior, centenars d'estudiants es van tancar a les seves facultats per protestar.

L'èxit d'aquesta manifestació va ser sens dubte el resultat de mesos de treball de centenars d'estudiants organitzats en assemblees. Aquest curs és clau en la implantació del Pla Bolonya, ja que a la majoria de les facultats s'estan començant a aprovar els nous graus. El teixit de lluita que es va crear el curs passat fa que aquest any els estudiants comencem el curs amb més força que mai.

Ana Villaverde, Universidad Complutense

★ SEVILLA: petites victòries contra Bolonya

Aquest nou curs es presenta com el més decisiu en la lluita contra Bolonya. No comencem des de zero, ja que el curs passat es van desenvolupar els Grups de Treball, assemblees d'estudiantes que van impulsar un moviment fins a llavors gairebé desaparegut. L'experiència d'un curs de lluites, amb la manifestació del 6 de març amb 3.000 estudiants deixa clar que hi ha potencial per a fer créixer el moviment.

Crec que aquest nou curs cal plan-tejar algun canvi d'estratègia: no podem centrar les nostres reivindicacions únicament en exigir que s'aturi el Pla Bolonya, hem de mostrar que es poden aconseguir victòries, i insuflar confiança al moviment estudiantil. Exemples d'aquestes reclamacions serien acabar amb les pràctiques no remunerades o les famoses beques préstec. Molts no creuen possible aturar una cosa ja "inevitable", però l'experiència ens demostra que es poden fer avanços molt importants en un sol curs, i que un moviment ampli i bé organitzat pot aconseguir tirar enrere els plans privatitzadors.

Javier Cortés Giles, Universidad de Sevilla